

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Pfv.V.20.717/2021/2.

A tanács tagjai: dr. Szabó Klára a tanács elnöke, dr. Magosi Szilvia előadó bíró, dr. Madarász Anna bíró

A felperes: Felperes1

A felperes képviselője: dr. Pataky Tibor ügyvéd

Az alperes: Alperes1

Az alperes képviselője: Molnár & Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Molnár István ügyvéd)

A per tárgya: megtérítési igény

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 4.Gf.75.641/2020/11.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 34.G.303.784/2019/19.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A le nem rótt 461.708 (négy százhatvanegyezer-hétszáznyolc) forint eljárási illeték az állam terhén marad.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A perben nem álló tulajdonosnak a I.forgalmi rendszámú tehergépjárművére a felperesnél, a II. forgalmi rendszámú pótkocsijára az alperesnél volt érvényes, díjjal rendezett kötelező felelősségbiztosítási szerződése. A járműszerelvényműve Németországban kárt okozott. A káreseményrel kapcsolatban a felperes 93.749.494 forintot fizetett meg a károsult részére. A felszólítására az alperes ebből 26.301.952 forintot megtérített. A további megtérítéstől elzárkózott, ezért a felperes keresettel kérte kötelezni 23.085.391 forint és járulékai megfizetésére elsődlegesen a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény (a továbbiakban: Gfbt.) 28. §-a és 33. §-a, másodlagosan a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:459. § (3) bekezdése alapján.

[2] A másodfokú bíróság ítéletével azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indoklásra utalással helybenhagyta a keresetet elutasító elsőfokú ítéletet. A jogerős ítélet indokolásában kifejtettek szerint helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor ítélete meghozatalakor szem előtt tartotta az Európai Unió Bírósága C-359/14. és C-475/14. számú egyesített ügyekben (ECLI:EU:C:2016:40) előzetes döntéshozatali eljárás keretében hozott ítéletét (a továbbiakban: ERGO ítélet). A peres felek és biztosítottjuk vonatkozásában, továbbá a felperes megtérítési jogára a magyar jog az irányadó. A felperes követelése csak akkor lehetett alapos, ha a baleset helye szerinti német jog alapján megállapítható a pótkocsi üzembentartójának felelőssége a baleset bekövetkezéséért, valamint a biztosítási szerződésekre irányadó magyar jog szerint megtérítési jog illeti meg az alperessel szemben. A felperes keresetelési joga az általa megjelölt jogcímek egyikén sem áll fenn, ezért nem kellett vizsgálni, hogy a károsulttal szemben hogyan oszlik meg a vontató és a pótkocsi üzembentartójának felelőssége. A szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló 864/2007. EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (Róma II.) 19. cikke értelmében annak volt jelentősége, hogy a felperes által hivatkozott anyagi jogi rendelkezések olyan törvényi engedménynek minősülnek-e, amelyek kimondják, hogy a helytállási kötelezettsége teljesítésével (a kártérítés külföldi károsult részére történő megfizetésével) megszerezte a külföldi károsult jogait. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy ez a felperes által hivatkozott magyar jogszabályi rendelkezések egyikéből sem következik. A Gfbt. 28. § (1) bekezdése a biztosító közvetlen perlésének lehetőségét teremti meg és nem regressz jogot biztosít. A Gfbt. 33. §-a sem ad a felperesnek keresetelési jogot, mivel annak alapján nem a károsult törvényi engedményeseként lép fel, hanem a saját biztosítottja jogait érvényesítheti. A kötelező felelősségbiztosítási szerződések megkötésének és a kár bekövetkezésének időpontjára tekintettel a Ptk. rendelkezései nem alkalmazhatók. A felperest a keresettel érvényesíteni kívánt jog nem illeti meg, ezért mellőzhető volt a német jog beszerzésére irányuló bizonyítási indítvány és az elévülési kifogás érdemi vizsgálata.

[3] A felperes a jogerős ítélet ellen felülvizsgálattal élt, és a felülvizsgálati kérelemmel együtt kérelmet nyújtott be a felülvizsgálat engedélyezése iránt. A felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a keresetnek helyt adó határozat hozatalát kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a nemzetközi magánjogról szóló 2017. évi XXVIII. törvény (Nmj.tv.) 8. §-át, a Gfbt. 13. § (2) bekezdését, 33. §-át, a német Polgári Törvénykönyv (BGB) 421. §-át, 426. §-át, 840. §-át, valamint az StVG 7. §-át, 17. §-át, 18. §-át, a Ptk. 6:459. §-át, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatályba lépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptké.) 50. § (1) bekezdését. A felülvizsgálat az álláspontja szerint a polgári

perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 409. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontja alapján engedélyezhető.

[4] A felperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben kifejtett érvelés szerint a jelen esetben elvi jelentőségű kérdés, hogyan kell a magyar szabályok figyelembe vételével alkalmazni az ERGO ítéletet. A magyar jog alapján érvényesíthet-e megtérítési igényt a károsult kárát megtérítő felelősségbiztosító a gépjárműszerelvény másik felelősségbiztosítójával szemben a kifizetett kártérítési összeg 50%-ának erejéig. A kérdés megítélése nem egységes a magyar bírósági gyakorlatban. A jelen per felei között folyamatban volt perben a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság a 8.G.XXI.20.743/2020/7. számú ítéletében a Németországban okozott közúti közlekedési baleset esetében a Gfbt. 33. §-a alapján alaposnak találta a vontató magyar felelősségbiztosítójának 50%-os megtérítési igényét a pótkocsi magyar felelősségbiztosítójával szemben. A Fővárosi Törvényszék a 2.Gf.75.437/2020/8-II. számú ítéletével megváltoztatta az elsőfokú ítéletet és a vontató felelősségbiztosítójának keresetét elutasította. A jelen per felei között a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt is indult több hasonló tényállású ügy, és több hasonló tényállású ügyben másodfokú eljárás van folyamatban. A Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 3.G.300.561/2020. szám alatt folyamatban volt perben az elsőfokú bíróság a Ptk. 6:459. §-a alapján alaposnak találta a felperes keresetét. Ebben az ügyben a fellebbezési eljárás még folyamatban van. Tekintettel arra, hogy számos ügy van folyamatban, fennáll a jogegység megbomlásának veszélye, hiszen az eljáró tanácsok többféle álláspontot alakítottak ki. Olyan elvi jelentőségű kérdésről van szó, amelyben a Kúria döntésével egységes bírósági gyakorlatot kialakítása szükséges. A jogkérdés nagy számú ügyben jelentőséggel bír, ezért különleges súlya és társadalmi jelentősége is megállapítható. A felperes a Német Szövetségi Legfelsőbb Bíróság IV ZR 312/19 számú ügyben 2021. március 3-án meghozott ítéletére is hivatkozott, amely szerint nemzetközi vonatkozású ügyekben irányadó, hogy a vontató felelősségbiztosítóját a pótkocsi felelősségbiztosítójával szemben 50%-os megtérítési igény illeti meg.

[5] A Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontja a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését.

[6] A Kúriának a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 2/2017. (XI. 13.) PK véleményben (a továbbiakban: PK vélemény) adott értelmezése szerint a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjának első fordulata alapján a felülvizsgálat a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében akkor engedélyezhető, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, kollégiumi véleményében, az elvi irányítás még hatályos korábbi eszközeiben (irányelv, elvi döntés, kollégiumi állásfoglalás), illetve az általa közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. Ha a fél erre az engedélyezési okra hivatkozik, az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket az engedélyezés iránti kérelmében meg kell jelölnie. A fél kizárólag másodfokon jogerőre emelkedett vagy kúriai döntésekre hivatkozhat, kizárva ezzel annak lehetőségét, hogy a nem végleges, a perorvoslati bíróság hatására utóbb változó ítéletek alapozzák meg a felülvizsgálat engedélyezését. A felperes eltérő joggyakorlatot tükröző másodfokú döntésekre nem hivatkozott. Nem igazolt ezért a széttartó joggyakorlat, illetve a jogegység megbomlásának veszélye. A Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjának második fordulata abban az esetben teszi lehetővé a felülvizsgálat

engedélyezését, ha az a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében indokolt. A PK véleményben kifejtettek szerint a felek a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére akkor hivatkozhatnak, ha egy elvi kérdésben egy bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, de e gyakorlat követése a továbbiakban változatlan formában nem támogatható. A felperes az engedélyezés iránti kérelmében ezzel szemben arra hivatkozott, hogy nem alakult ki egységes joggyakorlat. A felülvizsgálat engedélyezése ezért a kérelemében foglaltakhoz képest nem indokolt.

[7] A Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontjának első fordulata kizárólag akkor teszi lehetővé a jogerős ítélet felülvizsgálatát, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön – különleges súlyára tekintettel – túlmutat. A Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontjának második fordulata szerint pedig a felülvizsgálat akkor engedélyezhető, ha a fél által állított jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés társadalmi jelentősége miatt indokolt. A felperes álláspontjával ellentétben pusztán annak alapján, hogy a jogkérdés a jelen per felei között nagyszámú ügyben merült fel, annak különleges súlya nem állapítható meg tekintettel arra is, hogy az ügyek még folyamatban vannak, így az egységes joggyakorlat kialakításának szükségessége nem értelmezhető. Társadalmi jelentősége az olyan jogkérdésnek, illetve ügynek van, amely a társadalom széles körét közvetlenül vagy közvetett módon érinti. A járműszerelvények felelősségbiztosítói közötti jogvita pedig nem tartozik ebbe a körbe.

[8] Mindezekre tekintettel a felperes kérelmében hivatkozott okból a felülvizsgálat nem volt engedélyezhető, ezért a Kúria a Pp. 411. § (1), (2) bekezdése szerint megtagadta a jogerős ítélet felülvizsgálatát.

[9] A felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt eljárási illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[10] A végzés ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2021. június 24.

Dr. Szabó Klára s.k. a tanács elnöke, Dr. Magosi Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró